

حرف آخر

پیش‌بینی به سوی علم نوچیدی

در قالب کتاب‌های درسی و یا کرسی‌های استادی همت گمارند. این روند فزاینده موجب شد تا سال‌ها پس از اتمام جنگ تحمیلی، رهبر فرزانه انقلاب، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با آسیب‌شناسی دقیق این موضوع، مسئله «اسلامی شدن علوم و به ویژه علوم انسانی» را خواستار شوند تا گام‌های مؤثرتری را در این راه برداشته شود.

همت عالمانه و داهیه‌ها رهبر اندیشمند انقلاب موجب شد تا افراد خفته، بیدار شوند و دلسوزان به این فکر بیفتند که چرا تا به حال استین همت بالا نرفته‌اند تا نیاز به هشدار و تذکر رهبری نباشد؟ و چرا اندیشمندان و محققان برجسته و دلیسته به اسلام و انقلاب، تلاش خود را به اندازه کافی متوجه اسلامی‌سازی علوم و پیراستن آن از انگاره‌های الحاد و اندیشه‌های سکولاریستی ننموده‌اند؟

واقعیت آنست که عنایت ویژه رهبر معظم انقلاب به این مسئله، ناشی از دغدغه‌مندی معظم له نسبت به وضعیت علوم انسانی در دانشگاه‌ها است. ایشان که خود سال‌های متمادی است با مسائل دانشگاه‌ها از نزدیک آشنایی کامل دارند، این بار نیز به مسئله‌ای اشاره نموده‌اند که پیش از آن که «چالش دانشگاه‌ها» به شمار آید؛ «چالش جامعه اسلامی» است. اگر بپذیریم، جامعه اسلامی ما و مشخصاً جامعه علمی و دانشگاهی ما نیاز مبرم به بالایش آموزه‌های سکولار دارد و باید به سمت علوم توحیدی گام بردارد، آن وقت به عمق نگاه رهبری و دل مشغولی ایشان در این مورد پی خواهیم برد. کوتاه سخن آنکه باید گام‌های اساسی‌تر و مؤثرتری در این راه برداشت تا با اسلامی شدن و توحیدی شدن علوم و به ویژه علوم انسانی دغدغه‌های انقلاب، نظام و رهبری را به حداقل کاهش داده، گام بلندی جهت تحقق یک جامعه نمونه اسلامی برداریم.

نمی‌توان انتظار داشت که در کشوری، انقلابی عظیم صورت بپذیرد، اما این انقلاب، شامل علوم و به ویژه علوم وارداتی نشود. انقلاب اسلامی که به معنای تغییر و تحول جوهری و ذاتی یک نظام و جامعه است، با رهبری خردمندانه حضرت امام خمینی و همت والای ملت ایران صورت پذیرفت تا تغییراتی بنیادین در ساختار جامعه به وجود آید. در همان سال‌های ابتدایی پیروزی انقلاب نگاه تیزبین امام خمینی (ره) متوجه انقلاب اساسی در «فرهنگ» و «دانش» شد تا با تحول در این دو مؤلفه مؤثر، تغییرات «جوهری» در جامعه ایران، شکل فزاینده‌تری به خود بگیرد. اینگونه شد که به صدور فرمان «انقلاب فرهنگی» در دانشگاه‌ها به منظور بالایش این نهاد مؤثر علمی و فرهنگی از آموزه‌های علوم و فرهنگ غربی و رهیدن از پیله اندیشه‌های «سکولار»، همت گماشت هر چند اعلام و پس از آن اجرای این فرمان، با بسته شدن موقت دانشگاه‌ها و بازبینی مجدد دروس و کتب تحصیلی به ویژه در حوزه علوم انسانی، شکل عینی به خود گرفت و تغییرات شگرفی در این زمینه دیده شد، اما واقعیت آن است که انقلاب نوپای اسلامی با توجه به معضلات و بحران‌های پیاپی و بسیار مخربی که آن را مورد تهدید قرار می‌داد، فرصت رسیدگی بیشتر به امر «اسلامی شدن علوم» و «تحول در علوم انسانی» را پیدا نکرد تا با عمق بیشتر به واکاوی دقیق‌تر این مسئله بپردازد. سال‌ها جنگ و ترور و تحریم و بحران‌آفرینی دشمنان نظام و انقلاب موجب شد تا این مسئله مهم تا حدودی به دست فراموشی سپرده شود و البته در این میان، افراد فرصت‌طلب غریب‌زده، فرصت بیابند تا به ترویج اندیشه‌های سکولاریستی خود و تدوین آن

